

עמ"י 63305/06/15 - מדינת ישראל נגד משה מלול

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 יוני 2015

עמ"י 63305-06-15 מדינת ישראל נ'
מלול

לפני כב' השופטת רות לורך, סג"נ

מדינת ישראל

העוררת

נגד

משה מלול

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עוה"ד מיכל מזור ורפ"ק עודד ראם ב"כ המשיב עו"ד יניב שגב

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ מיום 29.6.15, אשר הורה על שיחרור המשיב ממעצר.

המשיב נעצר יחד עם רבים אחרים ביום 18.5.15 בחשד למס' עבירות שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה.

המשיב נתון במאסר בגין עבירות בהן הורשע בבימ"ש בארה"ב במסגרת הסדר טיעון ולאחר שהוסגר על ידי מדינת ישראל, והוא מרצה את עונשו בארץ.

בימ"ש קמא ציין כי הארכת המעצר בעניינו של המשיב נתמכת על התפתחות רוחבית הנוגעת לכלל הפרשה (במ/1) ומעין בחומר עולה כי נאספה ראיה המשליכה על כלל הפרשה. עם זאת, כשבוחנים את ההשלכות של הראיה על עניינו של המשיב דנן, קבע בימ"ש קמא כי העסקה המדוברת הינה עסקה "שסביר להניח הנקובה בסעיף 14 לכתב האישום האמריקאי...".

עוד הוסיף בימ"ש קמא וציין שסעיף 14 הנ"ל הוא סעיף המנוסח בצורה מצומצמת, אך עיון בתצהיר של העד ואשר

"סביר להניח עמד בבסיס אותו כתב האישום, ואפנה לעמ' 12 והלאה, מלמד כי הפרטים המופיעים שם הם אותם נתונים המובאים באותה התפתחות..." ובימ"ש קמא הפנה להסדר שרשם נציג המבקשת בתשובתו במ/6.

בסופו של יום קבע בימ"ש קמא כי ההתפתחות מוסרת פרטים שבעניינו של המשיב הינם היסטוריה שכן ביחס אליה הוא נשפט ומרצה את עונשו, כפי שכבר צוין בהחלטה קודמת של בימ"ש נכבד.

לפיכך, הורה בימ"ש קמא על שיחרורו של המשיב לחלופת מעצר, שהייתו במאסר, כאשר נאסר עליו לקיים שיחות טלפון או פגישות למעט פגישות עם עורך דינו.

על החלטה זו הערר שלפני כאשר ב"כ העוררת מצינת בהודעת הערר ובטיעונים שלפני כי אין זה השלב לקבוע אם טענת ההגנה כי המשיב כבר נשפט אודות המעשים נושא ההתפתחות החקירתית, וכי נושא זה מצוי בדיון גם בפני בימ"ש מחוזי בירושלים העוסק בהליך ההסגרה של המשיב.

לטעמה של העוררת, המשיב לא נשפט על המעשים והעבירות נושא ההתפתחות החקירתית, לביהמ"ש בארה"ב אין סמכות עניינית לדון בעבירות סמים שאין להן נגיעה לארה"ב והן אינן מופיעות באופן מפורש בכתב האישום.

עוד מפנה ב"כ העוררת לכך שהיחידה החוקרת ערכה הבחנה ברורה בין הפעילים בארגון הפשיעה אליהם לפי הנתען משתייך המשיב, לבין נתני השירותים לארגון הפשיעה. בכוונת העוררת להגיש כתב אישום כולל ביחס לכל הפעילים בארגון ושחרורו של המשיב עלול לשבש חקירה תוך שהיא מפנה להלכת בית עדה ביחס לזיקת הגומלין בין המעורבים השונים.

ב"כ המשיב מתנגד לקבלת הערר, סומך את ידיו על החלטת בימ"ש קמא בדבר הפגיעה כי המשיב נשפט אודות העבירות והעובדות נושא ההתפתחות החקירתית. בהקשר זה אף הוא מפנה לסעיף 14 בכתב האישום וכן לתצהיר שערכה חוקרת בארה"ב, ובעיקר לסעיף 4/ת, שבו, הכולל את העובדות נושא ההתפתחות החקירתית, כשמכך ניתן ללמוד שגם כתב האישום מתייחס לעבירות אלה.

עוד מציין ב"כ המשיב כי העוררת מבקשת לאחוז את החבל משני קצותיו תוך שהוא מפנה לטיעונים לעניין ההסגרה ולעניין ההליך המתקיים בבימ"ש מחוזי בירושלים לעומת הטיעונים במסגרת הליכי החקירה בעניינו של המשיב דנן.

לבסוף מציין ב"כ המשיב, כפי שציין בבימ"ש קמא, כי המשיב לא נחקר במהלך ימי המעצר האחרונים וכן כי הוא ממילא אסיר והתנאים שקבע בימ"ש קמא יכולים לשרת את מטרת המעצר.

בטרם מתן ההחלטה מצאתי לנכון לציין כי החלטתו של בימ"ש קמא בעניין זה הובאה כבר לבחינה נוספת של בימ"ש זה, ובהחלטתו של כב' הנשיא טל צוין במפורש כי עיון בכתב האישום האמריקאי מגלה שאין בו פירוט של העסקאות הנזכרות בתצהיר נ/1.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי במסמכים אליהם הופנית, עיינתי במסמך במ/1 שהונח לפני בימ"ש קמא ובו ההתפתחות החקירתית, בתרגום כתב האישום האמריקאי, בתרגום התצהיר של החוקרת בארה"ב ופסק הדין האמריקאי - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

עיון בעובדות כתב האישום האמריקאי מגלה כי הוא אינו כולל באופן מפורש וברור את העובדות נושא ההתפתחות החקירתית אף אם אלה מוזכרות בתצהיר החוקרת. גם עיון בסעיף 14 אליו הפנה בימ"ש קמא אינו כולל התייחסות מפורשת למשיב עצמו ולא ניתן לשלול את התפיסה כי מדובר בתיאור שיחה וההקשר בו עלה נושא הרצח ולא דווקא ביצוע עבירות סמים המיוחסות למשיב דן.

סבורני שמדובר בנושא כבד משקל, לא ניתן לשלול את טענות ההגנה בעניין זה, אך אין זה השלב, המקום, הזמן ולא הונחה תשתית ראיתית מספקת כדי להכריע בשאלה כבדת משקל שכזו.

באם יוגש כתב אישום ביחס לנושא זה, מן הסתם המותב שישמע את התיק ידון בטענה מקדמית שכזו.

לפיכך, סבורני שבימ"ש קמא בנושא זה הכריע מבלי שמלוא התמונה היתה מונחת לנגד עיניו. בשלב זה בו מדובר במעצר לצורכי חקירה, כאשר מדובר בעבירות המבוצעות על פי החשד במסגרת ארגון פשיעה, כאשר ישנן זיקות גומלין בין המעורבים השונים, כאשר המשיב אסיר והפגיעה בחירותו כתוצאה ממעצר קטנה יותר, כאשר ישנו חשש לשיבוש גם אם בעבר הוא נחקר אודות העבירות נושא ההתפתחות החקירתית - נכון לאפשר את מיצוי החקירה מבלי חשש לשיבוש כזה ולאפשר שקילת הגשת כתב האישום נגד כל חברי הארגון יחדיו.

באשר לטענה שהמשיב לא נחקר מאז הישיבה האחרונה, אני ערה לכך, יחד עם זאת בוצעו פעולות חקירה לא מעטות ויש להניח כי במהלך תום תקופת המעצר הנוכחית, ייחקר.

לפיכך, אני מקבלת את הערר ומורה כי העורר יעצר עד ליום 9.7.15 שעה 14:00.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות לורר , שופטת, סגנית נשיא

